

Пливи, рибо, пливи...

Сергій Жадан

Пливи, рибо, пливи -
ось твої острови,
ось твоя трава,
ось твоя стернова:
править твій маршрут,
шиє тобі парашут,
пасе тебе в глибині
при своєму стерні.

Коли зелені зірки
падають в гирло ріки,
тоді твоя стернова
промовляє слова:
це ось - мої сни,
це - рибальські човни,
це - ніч, це - течія,
це - смерть, певно, моя.

Життя - це тиша й сміх.
Його стане на всіх.
Його вистачить всім -
всім коханням моїм.
Тому лети, рибо, лети -
я знаю всі мости,
знаю всі маяки,
роблю все навпаки.

Лише твої слова,
лише таємниці й дива,
лише сповідь і піст
в одному з портових міст.
Кохай, рибо, кохай,
хай безнадійно, хай,
хай без жодних надій -
радій, рибо, радій.

Любов варта всього -

варта болю твого,
варта твоїх розлук,
варта відрази й мук,
псячого злого виття,
шаленства та милосердь.
Варта навіть життя.
Не кажучи вже про смерть.